

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-06032022-4686

Volume: 6

Issue: 3

Month: January

Year: 2022

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 18.10.2021

Accepted: 20.11.2021

Published: 01.01.2022

Citation:
Manimegalai,
S. "Pathupattil
Vazhamaisarntha
Edangal." *Shanlax*
International Journal of
Tamil Research, vol. 6,
no. 3, 2022, pp. 201–05.

DOI:
[https://doi.org/10.34293/
tamil.v6i3.4686](https://doi.org/10.34293/tamil.v6i3.4686)

*Corresponding Author:
udhaijasmine@gmail.com

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

Pathupattil Vazhamaisarntha Edangal

S. Manimegalai

*Ph.D Research Scholar, Tamil Department
Sacred Heart College (Autonomous), Tirupathur
Thirupathur District, Tamil Nadu, India*

 <http://orcid.org/0000-0003-0570-6101>

Abstract - Aboriginal methods depend on cultural factors such as the habitat and lifestyle of the people. An examination of the place-names in ancient Tamil literature reveals that they possessed these characteristics. It can be seen that our ancestors named these places Ur, Perur, Muttur, City (a) Capital, Port City and Commercial City according to their structure. That article sets out to explore the affluent areas of residential space that are categorized into the six categories mentioned above.

Keywords: Tamil Literature, Sangam Poems, Pathupattu, Place-Names.

References

1. Thirumurugu, 160.
2. Sirupan, 188.
3. Perum, 368.
4. Thirumuruku, 196.
5. Pattinap, 27.
6. Madurai, 122.
7. Malaipadu, 156.
8. Porunar, 84-85.
9. Perum, 333.
10. Mullaip, 86 – 87.
11. Pattinap, 111.
12. Madurai, 355 – 356.
13. Malaipadu, 484.
14. Madurai, 106 – 108.
15. Porunar, 242 – 248.
16. Perum, 253 – 354.
17. Sirupan, 201 – 202.
18. Malaipadu, 486 – 487.
19. Mullai, 7 – 11.
20. Nedunal, 29.
21. Nattri, 73.
22. Agam, 50.
23. Puram, 18.

பத்துப்பாட்டில் வளமை சார்ந்த இடங்கள்

ச. மணிமேகலை

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை

தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தண்ணாட்சி)

திருப்பத்தூர்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

ஊர்ப்பெயராய்வு முறைகள் மக்களின் வாழிடம், வாழ்க்கைமுறை போன்ற பண்பாட்டுக் கூறுகளைப் பொறுத்து அமைகின்றது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம்பெற்ற இடப்பெயர்களை ஒப்பு நோக்கி ஆராயும் பொழுது இத்தகு சிறப்பியல்புகளைப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். இவ்வாறு அமைகின்ற இடங்களை நம்முடைய முன்னோர்கள் ஊர்களில், பேரூர் என்றும், முதூர் என்றும், நகரம் (அ) தலைநகரம் என்றும், துறைமுக நகரம் என்றும், வணிக நகரம் என்றும் அவற்றின் அமைப்பு தன்மை ஆகியவற்றிற்கேற்ப பெயரிட்டு அழைத்து வந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. அந்தவகையில் பத்துப்பாட்டில் சுட்டும் மேற்சொன்ன ஆறு வகையாக வகுத்துக் கூறப்பட்ட குடியிருப்பு இடங்களின் வளமையான இடங்களைக் குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

முக்கியச் சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், பத்துப்பாட்டு, இடப் பெயர்கள், தமிழ் இலக்கியம்.

பேரூர்கள்

பேரூர் என்பது பல்வகையானப் பெருமைகளோடும் சிறப்போடும் அமைந்த சிற்றூர்களைவிட சற்றுப் பெரிதான ஊரினையே பேரூர் என்று அழைக்கும் மரபு இருந்தது. புலவர், அந்தணர், சான்றோர் முதலியோர் பேரூர் என்ற பெயர் அமையக் காரணமாக இருந்தனர் எனக் கூறலாம். பேரூர் என்பது பெரிய ஊர்களையும், வளமைத்தன்மை கொண்ட ஊர்களையும், மக்கள் நெருக்கத்தையும் சுட்டுவதாக உள்ளது.

நகர்

நகர் என்ற சொல்லுக்கு வீடு, கோயில், நகரம், அரண்மனை, மருதநிலத்தூர், மனைவி என்ற பொருள்களும் உண்டு. சங்க இலக்கியங்களில் ஊரைக் குறிப்பதற்கு குறிப்பாக அகன்ற பெருநகரங்களைக் குறிப்பதற்கே நகர் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக,

நாற்பெருந் தெய்வத்துநல்நகர் நிலைஇய

(திருமுருகு - 160)

முருகாற்றுப்படுத்த உருகெழு வியனகர்

(திருமுருகு - 244)

அந்தணர் அருகா அருங்கடி வியன்நகர்

(சிறுபாண் - 188)

பல்மரம் நீள் இடைப்போகி நல்நகர்

(பெரும் - 368)

என்னும் பாடலடிகளில், அகன்ற விரிந்த வளர்ச்சி அடைந்த நிலையில் உள்ள மக்கள் வாழும் இடங்களை நகரம் என்ற சொல்லால் குறிக்கலாம். மதுரை நகரம், கோவை நகரம், சென்னை நகரம் எனக் குறிக்கப் பெறுகின்றன. அதோடு பெருநகரங்களில் உள்ள சிறுசிறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட இடங்களை நகர் என்கிறோம். திருநகர், அண்ணாநகர், திருவள்ளுவர் நகர், சுக்தி நகர், சகாய நகர், வேல நகர், அண்ணை நகர் என்ற பெயர்கள் தற்போது அதிகமாக வழங்கப் பெறுகின்றன. மேலும் நகர் என்பது பெருநகரங்களில் உள்ள சிறுபகுதியை குறிக்கக்கூடிய இடப்பெயரையும் குறிக்கிறது.

குடி

குடி என்ற சொல்லுக்கு குடும்பம், குலம், வீடு, ஊர், வாழ்விடம், குடியானவன் எனப் பல பொருள்களைத் தமிழ் அகராதி குறிக்கிறது. குடியிருக்கும் ஊரைக் குறிப்பதாக குடி என்ற சொல்லால் குறிக்கலாம். இதனை,

**குன்றகச் சிறுகுடி கிளையுடன் மகிழ்ந்து
(திருமுருகு - 196)**

விலங்குபகை அல்லது கலங்குபகை அறியா
கொழும்பல்குடி செழும்பாக்கம்

(பட்டினப் : 26 - 27)

என்ற பாடலடிகளில், குடி என்பது வளமை, செல்வம் மிகுந்த ஊர்களை குறிப்பதாக உள்ளது. மக்கள் மனம்கலங்குவதற்கு காரணமாகிய பிற பகைகள் இல்லாத செல்வம் நிறைந்த மக்கள் வாழ்கின்ற வளமான குடியிருக்கும் இடத்தையும், வளமை மிகுந்த பல குடும்பங்கள் தங்கியுள்ள இடம் என்பதைக் கொழும்பல்குடி என்ற சொல்லும், சில குடும்பங்கள் உறவினர்களோடு தங்கியுள்ள இடம் என்பதைச் சிறுகுடி என்ற சொல்லும் குறிக்கிறது. தற்காலத்திலும் குடி என்ற சொல்லில் ஊர்கள் உள்ளன.

(எ.டு) பரமக்குடி, காரைக்குடி, மன்னார்க் குடி, மேட்டுக்குடி ஆகியனவாகும். மேலும்,
சிறுகுடிப் பெருந்தொழுவர்

(மதுரைக் - 122)

செழும்பல் யாணர்ச் சிறுகுடிப் படி னே
(மலைபடு - 156)

என்ற பாடலடிகளிலும், கானவர்களின் சிறிய ஊர்வழியே செல்லுங்கள் என்பதும் குடி என்ற இடப்பெயரைக் குறிக்கிறது. இங்கு நுட்பமாக நோக்கினால் குடி என்ற சொல்லாட்சி இரத்த உறவு கொண்ட மக்கள் வாழ்விடமாக கருதவும் இடம் உள்ளது.

மாடங்கள்

பேரூர் வாழ்க்கையினை வாழ்ந்த மக்கள் உயர்ந்த வீடுகளில் வளமான வாழ்க்கையினை வாழ்ந்தனர். அவ்வாறு உயர்ந்த வீடுகளுக்கு மாடங்களும் இருந்தன. இதனை,

மழையென மருளு மகிழ்செய் மாடத்து
இழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்
(பொருநர் : 84 - 85)

என்னும் பாடலடிகளில், கூந்தலின் கருமை நிறத்தினால் இவை மேகமோ எனக் கண்டவர்கள் மயக்கம் கொள்வதற்குக் காரணமான கூந்தலை உடையவர்களும், மகிழ்ச்சி அளிக்கும் மேல் மாடத்தில் வாழ்ந்தனர். மேலும்,

வான் தோய் மாடத்து வரி பந்து அசைஇ
(பெரும் - 333)

விண் பொர நிவந்த வேயா மாடத்து
இரவில் மாட்டிய இலங்கு சுடர் ஞேகிழி
(பெரும் : 348 - 349)

விண் தோய் மாடத்து விளங்கு சுவர் உடுத்த
(பெரும் - 369)

சூடதின் இசை வௌஇ மாடத்து
இறை உறை புறவின் செம் கால் சேவல்
(பெரும் : 438 - 439)

இடம் சிறந்து உயரிய எழுநிலை மாடத்து
முடங்கு இறை சொரிதரும் மாதிரள் அருவி
(முல்லைப் : 86 - 87)

நெடும் கால் மாடத்து ஒள் ஏரி நோக்கி
(பட்டினப் - 111)

மழை ஆடும் மலையின் நிவந்த மாடமொடு
வையை அன்ன வழக்கு உடை வாயில்
(மதுரைக் : 355 - 356)

மழை என மழை என மாடம் ஒங்கி
(மலைபடு - 484)

என்னும் பாடலடிகளில், வளமான திண்ணைகள் கொண்ட மாடங்கள், மேகங்கள் போன்ற உயர்ந்த மாடங்கள் ஆகியன இடப்பெயர்களாக சுட்டப்பட்டுள்ளன.

முதுவெள்ளிலை

முதுவெள்ளிலை
வியல் மேவல் விழுமச்செல்வத்து
குடி கெழிலை நால் நிலவறோடு
(மதுரைக் : 106 - 108)

என்னும் பாடலடிகளில், சான்றோரால் புகழப்படும் சிறந்த செல்வமாகிய உழவு,

வாணிகம் என்ற இரண்டு வகையானும் உழவர், வாணிகர் இருவரும் முதுவெள்ளிலை என்ற ஊரில் வாழ்பவர்கள். நான்கு நிலங்களிலும் வாழ்பவருடன் ஏவல் கேட்கும்படி வாழ்வர் முதுவெள்ளிலை எனும் ஊரில் வாழும் மக்கள் மிகுந்த செல்வச் செழிப்போடு வாழ்ந்தனர் என்பதை மதுரைக்காஞ்சி சுட்டுகின்றது. மேலும் வெள்ளிலை என்னும் சொல் வெற்றிலையைக் குறிப்பதோடு, வெள்ளி மடந்தை என்ற நீண்ட செடிவகை ஒன்றினையும் குறிக்கும் சொல்லாக உள்ளது. அவ்வகைச் செடிகள் அடர்ந்த பகுதியில் அமைந்த குடியிருப்புகளைக் கொண்ட ஊர் அப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம். முது என்பது முன் ஒட்டாக இணைந்து முது வெள்ளிலை என ஊர்ப்பெயர் அமைந்தது எனலாம். இது குறுநில மன்னானின் குடியிருப்புப் பகுதியாக சுட்டப்படுகிறது.

சாலியூர் (நெல்லின் ஊர்)

நெல்லின் பெயரைப் பெற்ற சாலியூரை கொண்ட உயர்ந்த வெற்றியையுடையவன். வானத்தோடு கலந்து ஒன்றுபட்டு மூன்று தன்மைகளை உடையது. கடலில் அலைகளின்குறுக்கே பிறந்தோமாறு நெடிய கொடி, பொன்மிகுதற்கு காரணமான திறந்த பொருள்களை ஏற்றி வந்து இறக்கும் மரக்கலங்கள் ஆழ்ந்த கடல் அகழி உடைய நெல்லூர் அதனை வெற்றி கண்ட வேந்தே என்பதனை,

தென்கடல் குண்டு அகழி

சீர் சான்ற உயர் நெல்லின்

ஊர் கொண்ட உயர் கொற்றவ

(மதுரைக் : 86 - 88)

என்ற பாடலடிகளில், நெல்லூரையும், நெல்லூர் வளத்தினையும் அதனை ஆண்ட மன்னனையும் இடப்பெயராக குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

சாலி என்பது சங்க காலத்தில் சிறுப்பான நெல்வகையாகக் கருதப்பட்டுள்ளது.

கருந்தெற்று மூடையின் இடம் கெடக்கிடக்கும் சாலி நெல்லின் சிறை கொள் வேலி ஆயிரம் விளையுட்டு ஆக காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோனே

(பொருநர் : 242 - 248)

என்னும் பாடலடிகளில் குறிக்கப்பெறும் சாலி நெல்லூர் சோழநாட்டில் இருந்தது எனத் துணியலாம். நெல்லூர் என்ற பெயரில் ஆந்திரத்திலும் ஒரு ஊர் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மல்லல் பேரூர்

மற்ற நாடுகள் பழமையான வறுமையில் வாட வறுமையைச் சிறிது கூட அறியாத குடிகளை உடைய ஊர் மிகுந்த பெரிய ஊரை,

தொல்பசி அறியாத துளங்கா விருக்கை மல்லற் பேரூர் மடியின் மடியா

(பெரும் : 253 - 354)

என்னும் பாடலடிகளில் மல்லல் பேரூர் என்பது வளமையாக இடமாக சுட்டப்பட்டுள்ளது.

முதூர்

முதூர் எனப்படுவது அவ்வூரின் பழமையைக் குறிக்கிறது. நகரங்களின் அருகிலும், கோட்டைகளை அடுத்துப் புறநகரமாகவும், துணை நகரமாகவும், நகர்ப்புறக் கிராமமாகவும், கிராம நகரமாகவும் அமைந்தவற்றை முதூர் என அழைத்து வந்தனர். முதூரை பழமைக்கும், செல்வச்சிறப்பு மிக்க இடத்திற்கும் சுட்டியுள்ளனர். சிறுபாணாற்றுப்படையில் நல்லிக்கோடனின் ஊர் இருக்கும் தொலைவு அருகில்தான் முதூர் உள்ளது என்ற செய்தியினை,

நீறடங்கு தெருவினவன் சாறயர் முதூர் சேய்த்தும் அன்று சிறிதுநணி யதுவே

(சிறுபாண் : 201 - 202)

என்ற பாடலடிகளில் திருவிழா நடக்கின்ற தெருக்களை உடைய வள்ளலின் பழமையான ஊரில் இருந்து தொலைவாக உள்ளது அல்ல. அருகாமையிலேயே உள்ளது.

பழவிறல் முதூர்

நன்னனின் ஊர் முதூர். இவ்வூரில் மக்கள் திருவிழா போன்று சூட்டமாக திரண்டு ஆராவரித்து செல்வ வளம் மிகுந்து விளங்கும் ஊராகும். இதனை,

பனி வார் காவின் பல் வண்டு இமிரும்

நனி சேய்த்தன்று அவன் பழ விறல் முதூர்

(மலைபடு : 486 - 487)

என்னும் வரிகளால் முதூரின் செல்வ வளத்தையும் முதூர் என்பது இடப்பெயராகவும் சுட்டப்படுகிறது.

அருங்கடி முதூர்

முதுபெண்கள் மூல்லை மலரைத்தாவி இறைவனை வணங்கி விரிச்சி கேட்டு நிற்பர். அப்படி நிற்கும் பெண்களை முதூராகிய ஊரைக் கடந்து செல்லும் போது பார்க்கலாம். இதனை,

அருங்கடி முதூர் மருங்கிற் போகி

யாழிசை யினவன் டார்ப்ப நெல்லொடு

(மூல்லைப் : 7 - 11)

என்னும் பாடல்வரிகளால் நெருங்குவதற்கு அரிதான காவல் நிறைந்ததும் பழமைச் சிறப்புடையதுமாகிய ஊரின்கண் செல்லலாம்.

மல்லன் முதூர்

மாடங்கள் உயர்ந்து விளங்கும் வளமையான மற்றும் பழமையான முதூர் என்பதனை,

மாடம் ஓங்கிய மல்லல் முதூர்

(நெடுநல் - 29)

மல்லல் முதூர் மலர் பலி உணீஇய

(நற்றி - 73)

மல்லல் முதூர் மறைவினை சென்று

(அகம் - 50)

மல்லல் முதூர் வய வேந்தே

(புறம் - 18)

என்னும் பாடலடிகளில் மல்லல் முதூர் என்பது வளமையான இடமாக சுட்டப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

இடப்பெயராய்வு வரலாற்று அடிப்படைச் சான்றாக அமைவதோடு புவியியல் கருத்தும்,

பண்பாடு குறித்த கருத்தும் மொழி குறித்த கருத்தும் கண்டறிய பெரிதும் பயன்படுகிறது. முதூர் எனப்படுவது அவ்வூரின் பழமையைக் குறிக்கிறது. முதூர் என்று மட்டும் குறிப்பிடாமல் மல்லன் முதூர், பழவிறல் முதூர், அருங்கடி முதூர் என்று முதூரின் வளமையையும் இங்கு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. வானளவு உயர்ந்த தெருக்களும் அத்தெருவில் உயர்ந்த மாடங்களை கொண்ட வளமையானவர்களும் இருந்துள்ளனர் என்பதை பத்துப்பாட்டு இலக்கியம் எடுத்துரைக்கின்றது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. திருமுருகு - 160
2. மேலது - 244
3. சிறுபாண் - 188
4. பெரும் - 368
5. திருமுருகு - 196
6. பட்டினப் : 26 - 27
7. மதுரைக் - 122
8. மலைபடு - 156
9. பொருநர் : 84 - 85
10. பெரும் - 333
11. மேலது - 348 - 349
12. மேலது - 369
13. மேலது - 438 - 439
14. மூல்லைப் : 86 - 87
15. பட்டினப் - 111
16. மதுரைக் - 355 - 356
17. மலைபடு - 484
18. மதுரைக் - 106 - 108
19. மேலது - 86 - 88
20. பொருநர் : 242 - 248
21. பெரும் : 253 - 354
22. சிறுபாண் : 201 - 202
23. மலைபடு : 486 - 487
24. மூல்லைப் : 7 - 11
25. நெடுநல் - 29
26. நற்றி - 73
27. அகம் - 50
28. புறம் - 18